

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

z 20. októbra 2021 *

„Verejná služba – Úradníci – Disciplinárne konanie – Článok 266 ZFEÚ –
Administratívne vyšetrovanie – Zásada riadnej správy vecí verejných – Zásada nestrannosti –
Žaloba o neplatnosť a náhradu ujmy“

Vo veci T-220/20,

Petrus Kerstens, s bydliskom v La Forclaze (Švajčiarsko), v zastúpení: C. Mourato, advokát,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Mongin a A.-C. Simon, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie oznámenia Komisie z 27. marca 2017, ktorým bol žalobca informovaný o opätovnom začatí disciplinárneho konania, ako aj rozhodnutia z 11. júla 2019, ktorým mu bolo adresované napomenutie, a jednak na náhradu ujmy, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku priebehu a trvania troch disciplinárnych konaní,

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory R. da Silva Passos, sudcovia V. Valančius (spravodajca) a L. Truchot,

tajomník: L. Ramette, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. apríla 2021,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca, pán Petrus Kerstens, je bývalým úradníkom Európskej komisie. Pracoval na Úrade pre správu a úhradu individuálnych nárokov (PMO), kde bol vedúcim oddelenia od roku 2003 do roku 2011, a potom ako poradca na generálnom riaditeľstve (GR) pre ľudské zdroje a bezpečnosť. Od 1. apríla 2016 je na dôchodku.
- 2 Po prvé žalobca 20. júla 2012 vypracoval v rámci urovnania sporu medzi ním a Komisiou interné oznámenie, na základe ktorého sa Komisia rozhodla začať disciplinárne konanie s referenčným číslom CMS 12/063 z dôvodu, že toto oznámenie obsahuje výroky považované za urážlivé. Tento postup viedol k prijatiu rozhodnutia z 15. apríla 2014, ktorým bolo žalobcovi udelené pokarhanie (ďalej len „rozhodnutie z 15. apríla 2014“).
- 3 Rozsudkom z 18. marca 2016, Kerstens/Komisnia (F-23/15, EU:F:2016:65), Súd pre verejnú službu Európskej únie zamietol žalobu podanú proti rozhodnutiu z 15. apríla 2014.
- 4 Žalobca podal proti tomuto rozsudku odvolanie, ktorému Všeobecný súd vyhovel rozsudkom zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisnia (T-270/16 P, neuvyverejnený, EU:T:2017:74).
- 5 V tomto ohľade Všeobecný súd v bodoch 62 až 70 rozsudku zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisnia (T-270/16 P, neuvyverejnený, EU:T:2017:74), uviedol, že disciplinárne konanie CMS 12/063 bolo začaté bez toho, aby bolo vedené predchádzajúce administratívne vyšetrowanie, aby bol žalobca predtým vypočutý a aby bola po ukončení takéhoto vyšetrowania riadne vypracovaná vyšetrowacia správa, čím došlo k porušeniu povinností zo strany Komisie. V bodoch 88 a 89 uvedeného rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že disciplinárne konanie, ktoré malo byť vedené menovacím orgánom na základe takéhoto vyšetrowania a správy, ktorá by ho ukončila, a po vypočutí žalobcu, bolo vo veľkej miere poznačené týmito chybami, takže nebolo možné vylúčiť, že by toto konanie mohlo viesť k inému výsledku, ak by boli dodržané pravidlá uplatniteľné na toto konanie a žalobca by bol vypočutý. V dôsledku toho Všeobecný súd rozhodnutie z 15. apríla 2014 zrušil.
- 6 Oznámením zo 6. apríla 2017 menovací orgán informoval žalobcu, že na účely splnenia povinností vyplývajúcich z rozsudku zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisnia (T-270/16 P, neuvyverejnený, EU:T:2017:74), vydal pokyn Úradu pre vyšetrowanie a disciplínu Komisie (IDOC), aby jednak opätovne začal disciplinárne konanie CMS 12/063 *ab initio*, a to pod novým číslom CMS, a jednak zabezpečil, aby bol z osobného spisu žalobcu odstránený postih pokarhania, ktorý mu bol uložený rozhodnutím z 15. apríla 2014.
- 7 Dňa 18. apríla 2017 žalobca podal sťažnosť proti oznámeniu menovacieho orgánu zo 6. apríla 2017.
- 8 Dňa 25. júla 2017 menovací orgán túto sťažnosť zamietol.
- 9 Po druhé pre podozrenie zo sprístupnenia dôverných informácií príjemcovi mimo inštitúcie 7. septembra 2015 sa menovací orgán rozhodol začať proti žalobcovi ďalšie disciplinárne konanie s referenčným číslom CMS 15/017. Disciplinárna komisia 7. apríla 2016 vydala odôvodnené stanovisko, v ktorom usúdila, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť lojálnosti a že disciplinárny

postih s finančnými dôsledkami je odôvodnený. Z dôvodu odvolania podaného žalobcom proti rozsudku z 18. marca 2016, Kerstens/Komisía (F-23/15, EU:F:2016:65), sa však menovací orgán rozhodol prerušiť toto disciplinárne konanie dovtedy, kým nebude vydané rozhodnutie o tomto odvolaní, o čom informoval žalobcu oznámením z 19. septembra 2016.

- 10 Oznámením z 27. marca 2017 Komisia informovala žalobcu, že v nadväznosti na rozsudok zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisía (T-270/16 P, neuvverejnený, EU:T:2017:74), bolo opätovne začaté disciplinárne konanie CMS 15/017 a že vzhľadom na to, že IDOC nevykonal administratívne vyšetrovanie pred vypočutím žalobcu podľa článku 3 prílohy IX Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“), vydala IDOC pokyn na opätovné začatie tohto disciplinárneho konania vo fáze, v ktorej došlo k tejto chybe rovnakého typu, akou je chyba, ktorú konštatoval Všeobecný súd v súvislosti s konaním CMS 12/063. Sťažnosť žalobcu podaná 18. apríla 2017 proti tomuto oznámeniu menovací orgán zamietol 25. júla 2017.
- 11 Žalobca 10. novembra 2017 podal proti uvedenému oznámeniu z 27. marca 2017, ako aj proti oznámeniu zo 6. apríla 2017 uvedenému v bode 6 vyššie, žalobu o neplatnosť. Všeobecný súd uznesením z 26. júna 2018, Kerstens/Komisía (T-757/17, neuvverejnené, EU:T:2018:391), rozhodol, že sporné oznámenia nepredstavujú akty spôsobujúce ujmu, keďže sa majú kvalifikovať ako prípravné akty v rámci prebiehajúceho disciplinárneho konania. Toto uznesenie bolo v odvolacom konaní potvrdené uznesením z 22. januára 2019, Kerstens/Komisía (C-577/18 P, neuvverejnené, EU:C:2019:129).
- 12 Po tretie menovací orgán 27. septembra 2016 začal proti žalobcovi iné disciplinárne konanie pod referenčným číslom CMS 16/009, ktoré sa týkalo „správania v rozpore so služobným poriadkom“, ktorého sa žalobca dopustil voči členom administratívy v rámci disciplinárneho konania CMS 15/017.
- 13 IDOC prostredníctvom oznámenia z 21. júna 2017 zaslal žalobcovi poverenia na vyšetrovanie v konaniach CMS 15/017 (teraz CMS 17/009) a CMS 12/063 (teraz CMS 17/010). Vypočutie žalobcu v rámci týchto konaní a v rámci konania CMS 16/009 bolo na žalobcovu žiadosť niekoľkokrát odložené. Dňa 4. apríla 2018 IDOC doručil žalobcovi oznámenie o vytýkaných skutočnostiach, pričom ho vyzval, aby v lehote desiatich dní predložil svoje vyjadrenie. Správa z administratívneho vyšetrovania bola odovzdaná GR pre ľudské zdroje a bezpečnosť 1. augusta 2018. Vypočutie žalobcu sa uskutočnilo 28. januára 2019.
- 14 Menovací orgán v rozhodnutí z 11. júla 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým boli ukončené konania CMS 16/009, CMS 17/009 a CMS 17/010, konštatoval, že správanie žalobcu predstavuje porušenie článkov 11, 12 a 17 služobného poriadku. Rozhodol však, že voči nemu nezačne disciplinárne konanie a udelí mu napomenutie podľa článku 3 ods. 1 písm. b) prílohy IX služobného poriadku.
- 15 Žalobca 29. augusta 2019 podal proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť. Táto sťažnosť bola zamietnutá rozhodnutím menovacieho orgánu z 19. decembra 2019.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 16 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2020 podal žalobca žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

- 17 Písomná časť konania bola ukončená 4. novembra 2020.
- 18 Dňa 30. novembra 2020 žalobca požiadal o nariadenie pojednávania podľa článku 106 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 19 Všeobecný súd (siedma komora) na návrh sudcu spravodajcu vyhovel žiadosti žalobcu a začal ústnu časť konania.
- 20 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Všeobecného súdu boli vypočuté na pojednávaní 22. apríla 2021.
- 21 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie a oznámenie menovacieho orgánu z 27. marca 2017, ktorým bol informovaný o opätovnom začatí konania CMS 15/017 (teraz CMS 17/009),
  - uložil Komisii povinnosť zaplatiť mu sumu 30 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu údajne vznikla,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 22 Komisia v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu v celom rozsahu,
  - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O návrhoch na zrušenie

- 23 Na úvod treba pripomenúť, že Všeobecný súd v uznesení z 26. júna 2018, Kerstens/Komisia (T-757/17, neuvyverejnené, EU:T:2018:391), už rozhodol, že oznámenie z 27. marca 2017 nepredstavuje akt spôsobujúci ujmu. Treba preto konštatovať, že návrh na zrušenie tohto oznámenia je neprípustný.
- 24 Na podporu svojich návrhov na zrušenie uvádza žalobca tri žalobné dôvody. V rámci prvého žalobného dôvodu uplatňuje porušenie článku 266 ZFEÚ zo strany Komisie tým, že prijala neprimerané opatrenia na splnenie povinností vyplývajúcich z rozsudku zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia (T-270/16 P, neuvyverejnený, EU:T:2017:74), týkajúceho sa rozhodnutia z 15. apríla 2014, ktorým mu bolo v rámci disciplinárneho konania CMS 12/063 (teraz CMS 17/010) uložené pokarhanie, a tiež porušenie zásady *non bis in idem*. V rámci druhého žalobného dôvodu uplatňuje porušenie článku 266 ZFEÚ, zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá zahŕňa povinnosť nestranného a spravodlivého prejednávania vecí, zásady prezumpcie neviny a práva na obhajobu. Nakoniec v rámci tretieho žalobného dôvodu uplatňuje porušenie článku 266 ZFEÚ, procesných pravidiel uplatniteľných na administratívne vyšetrovania a disciplinárne konania, práva na obhajobu a povinnosti odôvodnenia.
- 25 Všeobecný súd sa domnieva, že najprv treba preskúmať druhý žalobný dôvod.

- 26 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca v podstate tvrdí, že každé nové disciplinárne konanie musí poskytnúť záruky nestrannosti a spravodlivosti, ako to vyžaduje zásada riadnej správy vecí verejných zakotvená v článku 41 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Zdôrazňuje, že zásada nestrannosti má dvojaký rozmer, a to tak subjektívny, ako aj objektívny, ktorý vyžaduje, aby disciplinárny orgán jednak neprejavil svojim správaním predpojatosť alebo osobnú zaujatosť a jednak bol objektívne nestranný, keď v tomto ohľade poskytne všetky dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek legitímnych pochybností.
- 27 Podľa žalobcu opätovné začatie disciplinárneho konania v prejednávanej veci malo za následok to, že tie isté správne orgány a tie isté zodpovedné osoby museli v rozpore so zásadami uvedenými v bode 26 vyššie preskúmať spisy, ktoré už vybavili.
- 28 Žalobca ďalej tvrdí, že menovací orgán tým, že na účely jediného vyšetovania spojil tri disciplinárne konania CMS 12/063 (teraz CMS 17/010), CMS 15/017 (teraz CMS 17/009) a CMS 16/009, porušil svoju povinnosť objektívnej nestrannosti. Toto spojenie totiž podľa žalobcu odráža vôľu menovacieho orgánu ešte viac priťažiť žalobcovi a nechať preskúmať konanie CMS 12/063 (teraz CMS 17/010) disciplinárnou komisiou. Podľa žalobcu boli všetky tri administratívne vyšetovania vedené oddelene a všetky tri správy boli ako prílohy pripojené k jedinej záverečnej správe IDOC až v štádiu ukončenia týchto vyšetovaní.
- 29 Žalobca napokon uvádza, že osobou zodpovednou v rámci IDOC za vyšetovanie v súvislosti s dvoma disciplinárnymi konaniami CMS 12/063 (teraz CMS 17/010) a CMS 15/017 (teraz CMS 17/009) je oznamovateľka skutočností posudzovaných v rámci posledného uvedeného konania. Spochybňuje jej subjektívnu nestrannosť, ako aj nestrannosť generálnej riaditeľky GR pre ľudské zdroje a bezpečnosť, ktorá sa zúčastnila niekoľkých konaní, ktoré sa ho týkajú. Spochybňuje tiež objektívnu nestrannosť jediného vyšetovania, a to z dôvodu účasti uvedenej oznamovateľky na tomto vyšetovaní ako osoby zodpovednej za jeho vedenie.
- 30 Komisia tvrdí, že všetky tri disciplinárne konania týkajúce sa žalobcu boli spojené z dôvodu hospodárnosti konania. Podľa Komisie sa IDOC a menovací orgán takýmto postupom neusilovali zhoršiť situáciu žalobcu alebo konať v jeho neprospech, ale naopak umožnili, aby mu bolo udelené jediné napomenutie za všetky skutky, na základe ktorých sa uskutočnili tieto tri konania.
- 31 Pokiaľ ide o otázku nestrannosti osoby zodpovednej za vyšetovanie a nestrannosti generálnej riaditeľky GR pre ľudské zdroje a bezpečnosť, Komisia tvrdí, že žalobca uvádza len narážky, resp. neoveriteľné obavy. To isté možno podľa názoru Komisie povedať aj o spochybnení nestrannosti vyšetovania konania z dôvodu účasti oznamovateľky na vyšetovaní ako osoby zodpovednej za vyšetovanie skutkov, na základe ktorých sa uskutočnilo konanie CMS 15/017 (teraz CMS 17/009).
- 32 Treba pripomenúť, že článok 41 Charty, ktorý má podľa článku 6 ods. 1 ZEÚ rovnakú právnu silu ako Zmluva, zakotvuje právo na riadnu správu vecí verejných. Toto právo podľa článku 41 ods. 1 Charty zahŕňa okrem iného právo každého na to, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne.
- 33 Podľa judikatúry je orgán verejnej správy povinný na základe zásady riadnej správy vecí verejných starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti veci, o ktorej rozhoduje, a zhromaždiť všetky skutkové a právne okolnosti nevyhnutné na výkon svojej voľnej úvahy

- a zabezpečiť riadny priebeh a efektívnosť konaní, ktoré uskutočňuje (pozri rozsudok z 26. septembra 2014, B&S Europe/Komisia, T-222/13, neuvverejnený, EU:T:2014:837, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 34 Treba tiež pripomenúť, že požiadavka nestrannosti zahŕňa jednak subjektívnu nestrannosť v tom zmysle, že žiadny z členov inštitúcie, ktorá rozhoduje o veci, nesmie prejavovať osobnú zaujatosť, a jednak objektívnu nestrannosť v tom zmysle, že inštitúcia musí poskytnúť dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností v tomto ohľade (pozri rozsudok zo 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 43 a citovanú judikatúru). Pri posudzovaní nestrannosti postupu rozhodovania v rámci kolegiálneho orgánu nie je skutočnosť, že pochybnosti o prejavoch nestrannosti sa týkajú len jednej osoby v rámci kolektívneho orgánu, nevyhnutne určujúca, vzhľadom na to, že táto osoba mohla mať pri rozhodovaní rozhodujúci vplyv (rozsudok zo 7. novembra 2019, ADDE/Parlament, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 58).
- 35 Pokiaľ ide o subjektívnu nestrannosť, z judikatúry vyplýva, že platí domnienka subjektívnej nestrannosti, až kým sa nepreukáže opak (pozri rozsudok z 27. novembra 2018, Mouvement pour une Europe des Nations et des libertés/Parlament, T-829/16, EU:T:2018:840, bod 49 a citovanú judikatúru).
- 36 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v prejednávanej veci žalobca nepredložil nijaký dôkaz, ktorý by viedol k pochybnostiam o subjektívnej nestrannosti vyšetrovania.
- 37 Pokiaľ ide o objektívnu nestrannosť vyšetrovania, Všeobecný súd už rozhodol, že takáto nestrannosť neexistuje, ak sa preukázalo, že pred začatím vyšetrovania mal jeden z vyšetrovateľov vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré boli predmetom vyšetrovania, sťažovateľ s ním osobne konzultoval a dotknutá inštitúcia mohla za vyšetrovateľa vymenovať osobu, ktorá nemala žiadnu predchádzajúcu vedomosť o skutkových okolnostiach prípadu a ktorá by tak z pohľadu iného účastníka konania nevyvolávala žiadne oprávnené pochybnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2019, UZ/Parlament, T-47/18, vec v odvolacom konaní, EU:T:2019:650, body 51 až 56).
- 38 V prejednávanej veci je nesporné, že osobou zodpovednou za vedenie jediného vyšetrovania začatého v súvislosti s tromi konaniami CMS 16/009, CMS 15/017 (teraz CMS 17/009) a CMS 12/063 (teraz CMS 17/010) je osoba, ktorá oznámila skutky, ktoré boli predmetom konania CMS 15/017 (teraz CMS 17/009), a síce vedúca oddelenia „HR IDOC 1“.
- 39 Okrem toho je preukázané, že uvedená oznamovateľka mohla zohrávať neskoršiu aktívnu úlohu pri vedení vyšetrovania podľa CMS 15/017 (teraz CMS 17/009) ako osoba zodpovedná za vedenie jediného vyšetrovania v súvislosti so všetkými tromi disciplinárnymi konaniami. Táto osoba totiž oznámením z 21. júna 2017 informovala žalobcu, že 1. júna 2017 dostala poverenie na vedenie tohto vyšetrovania a na tento účel vymenovala dvoch vyšetrovateľov. Okrem toho podpísala záverečnú vyšetrovaciu správu, čo svedčí o jej skutočnej účasti na vyšetrovaní.
- 40 V tejto súvislosti Komisia na pojednávaní pripustila, že hoci aktívna úloha tejto osoby nebola konkrétne preukázaná, ako osoba zodpovedná za dohľad nad predmetným vyšetrovaním, jeho kvalitu a úplnosť mala možnosť zasiahnuť pri prijatí návrhu vyšetrovania.
- 41 V tom istom zmysle už bolo rozhodnuté, že vyšetrovateľ vykonáva svoje vyšetrovacie právomoci pod dohľadom osoby zodpovednej za administratívne vyšetrovanie, ktorá mu môže dávať pokyny (rozsudok z 5. októbra 2020, Broughton/Eurojust, T-87/19, neuvverejnený, EU:T:2020:464,

bod 70). Z toho vyplýva, že funkcie osoby zodpovednej za administratívne vyšetrovanie sa neobmedzujú na pasívnu situáciu a že sa tejto osobe vždy ponecháva možnosť zasiahnuť v rámci prebiehajúceho vyšetrovania.

- 42 Treba prijať záver, že dotknutá situácia, vyznačujúca sa totožnosťou osôb konštatovanou v bode 38 vyššie, predstavovala objektívne riziko, že osoba zodpovedná za vedenie jediného vyšetrovania mohla mať dopredu utvorenú predpojatú predstavu alebo predsudky o zapojení žalobcu do skutkov, ktoré mu boli vytýkané v rámci konania CMS 15/017 (teraz CMS 17/009) ešte predtým, než sa uskutočnilo vyšetrovanie. So zreteľom predovšetkým na úlohu uvedenej osoby v priebehu vyšetrovania a na vplyv, ktorý mohla mať na obsah záverečnej správy z tohto vyšetrovania, treba prijať záver, že takáto situácia môže u žalobcu vyvolať legitímne pochybnosti o objektívnej nestrannosti tohto vyšetrovania. V tejto súvislosti podľa judikatúry Súdneho dvora nie je Všeobecný súd povinný overovať, či osoba zodpovedná za vedenie jediného vyšetrovania mala skutočne predsudky voči žalobcovi, keďže stačí, aby existovala legitímna pochybnosť, ktorú nemožno vyvrátiť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, August Wolff a Remedia/Komisia, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 37).
- 43 Za týchto okolností je žalobca oprávnený tvrdiť, že Komisia neorganizovala vyšetrovanie vedené pri opätovnom začatí troch disciplinárnych konaní tak, aby mu poskytla dostatočné záruky, pokiaľ ide o objektívnu nestrannosť tohto vyšetrovania. Táto okolnosť môže mať za následok to, že celé disciplinárne konanie je poznačené chybou.
- 44 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že na to, aby procesná chyba mohla odôvodniť zrušenie aktu, je potrebné, aby bez tejto chyby konanie mohlo viesť k inému výsledku (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia, T-270/16 P, neuvverejnený, EU:T:2017:74, bod 74 a citovanú judikatúru).
- 45 Pri tomto preskúmaní treba zohľadniť všetky okolnosti prejednávanej veci, a najmä povahu výhrad a množstvo procesných chýb, ku ktorým došlo, vo vzťahu k zárukám, z ktorých úradník mohol mať prospech (rozsudok z 15. apríla 2015, Pipiliagkas/Komisia, F-96/13, EU:F:2015:29, bod 65).
- 46 Disciplinárne konanie upravené v prílohe IX služobného poriadku pritom stanovuje dve samostatné fázy. Prvú fázu tvorí nestranné administratívne vyšetrovanie začaté rozhodnutím menovacieho orgánu, po ktorom nasleduje vypracovanie vyšetrovacej správy, pričom táto fáza sa končí po vypočutí dotknutej osoby v súvislosti so skutkami, ktoré jej boli vytýkané, vypracovaním záverov na základe uvedenej správy. Druhú fázu tvorí samotné disciplinárne konanie, ktoré začne menovací orgán na základe tejto vyšetrovacej správy a ktoré spočíva buď v začatí disciplinárneho konania bez konzultácie s disciplinárnou komisiou, alebo v predložení veci uvedenej komisii na základe správy vypracovanej menovacím orgánom podľa záverov vyšetrovania a pripomienok dotknutej osoby v súvislosti s týmto vyšetrovaním.
- 47 Z toho vyplýva, že administratívne vyšetrovanie má dôležitú úlohu a môže ovplyvniť disciplinárne konanie. Práve na základe tohto vyšetrovania a vypočutia dotknutého úradníka totiž menovací orgán posudzuje po prvé, či treba začať disciplinárne konanie, po druhé, či toto konanie musí byť prípadne vedené pred disciplinárnou komisiou, a po tretie skutočnosti, ktoré sa predkladajú uvedenej komisii, ak je konanie začaté pred disciplinárnou komisiou.

- 48 Nemožno teda vylúčiť, že ak by sa administratívne vyšetrovanie uskutočnilo so všetkými zárukami neustrannosti, mohlo by toto vyšetrovanie viesť k odlišnému posúdeniu skutočností a mať tak odlišné následky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. februára 2017, Kerstens/Komisia, T-270/16 P, neuvěřený, EU:T:2017:74, bod 82).
- 49 Za týchto podmienok mohol mať žalobca legitímne pochybnosti o objektívnej neustrannosti vyšetrovania, a teda aj o disciplinárnych konaniach, ktoré boli proti nemu vedené.
- 50 Vzhľadom na vyššie uvedené treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu a v dôsledku toho zrušiť napadnuté rozhodnutie, pričom nie je potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody uplatnené žalobcom.

O návrhu na náhradu škody

- 51 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd uložil Komisii povinnosť zaplatiť mu celkovú sumu 30 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu údajne bol spôsobená. Tvrdí, že tri dotknuté disciplinárne konania, ktoré trvali takmer osem rokov, šesť rokov a štyri roky, mu spôsobili stres a zdravotné problémy. Okrem toho tvrdí, že tieto konania poškodili jeho dobrú povest a profesionálnu česť, pričom jeho kariéra bola až do chvíle, kedy k nim došlo, príkladná.
- 52 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobcu a navrhuje návrh na náhradu ujmy zamietnuť.
- 53 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v oblasti verejnej služby vznik zodpovednosti Únie podlieha splneniu súboru podmienok, a to podmienkam protiprávnosti správania vytýkaného inštitúcii, existencie škody a existencie príčinnej súvislosti medzi údajným správaním a uplatňovanou škodou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, EU:C:1994:211, bod 42, a zo 16. decembra 2010, Komisia/Petrilli, T-143/09 P, EU:T:2010:531, bod 45 a citovanú judikatúru). Tieto tri podmienky sú kumulatívne, čo znamená, že keď nie je splnená jedna z nich, zodpovednosť Únie nemožno akceptovať (pozri rozsudok z 26. októbra 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, bod 78 a citovanú judikatúru).
- 54 Z toho vyplýva, že aj keď je pochybenie inštitúcie, úradu alebo agentúry Únie preukázané, zodpovednosť Únie možno v skutočnosti vyvodit iba vtedy, ak sa žalobcovi okrem iného podarí preukázať existenciu jeho ujmy (pozri rozsudok z 26. októbra 2017, Paraskevaidis/Ceefop, T-601/16, EU:T:2017:757, bod 79 a citovanú judikatúru).
- 55 Treba tiež pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môže zrušenie protiprávneho aktu samo osebe predstavovať primeranú a v zásade aj dostatočnú nápravu celkovej nemajetkovej ujmy, ktorú takýto akt mohol spôsobiť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. júla 1987, Hochbaum a Rawes/Komisia, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, bod 22, a z 9. novembra 2004, Montalto/Rada, T-116/03, EU:T:2004:325, bod 127 a citovanú judikatúru).
- 56 Zrušenie protiprávneho aktu však samo osebe nemôže predstavovať primeranú nápravu ujmy, ak žalobca preukáže, že mu bola spôsobená nemajetková ujma oddeliteľná od protiprávnosti, na ktorej je založené zrušenie, a nemôže byť týmto zrušením úplne napravená (pozri rozsudok z 19. novembra 2009, Michail/Komisia, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88 a citovanú judikatúru).

- 57 V prejednávanej veci treba konštatovať, že nemajetková ujma uvádzaná žalobcom vyplýva priamo z protiprávnosti vyšetrovania začatého v čase opätovného začatia troch dotknutých disciplinárnych konaní.
- 58 Hoci žalobca tvrdí, že mu uvedené konania spôsobili z dôvodu doby ich trvania stres a zdravotné problémy a že poškodili jeho dobrú povesť a profesionálnu česť, na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla preukázať existenciu takejto ujmy.
- 59 Všeobecný súd sa preto domnieva, že akákoľvek nemajetková ujma, ktorá mohla byť žalobcovi spôsobená, bude primerane a dostatočne napravená zrušením napadnutého rozhodnutia.
- 60 Návrhy na náhradu ujmy je preto potrebné zamietnuť.
- 61 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobe treba vyhovieť v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, a v zostávajúcej časti ju treba zamietnuť.

O trovách

- 62 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka.
- 63 Vzhľadom na to, že žalobe sa čiastočne vyhovel, spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že žalobca znáša jednu tretinu svojich vlastných trov konania, pričom zvyšnú časť jeho trov konania je povinná nahradiť Komisia, a že navyše Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Európskej komisie z 11. júla 2019, ktorým sa pánovi Petrusovi Kerstensovi udeľuje napomenutie, sa zrušuje.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť dve tretiny trov konania pána Kerstensa.**

da Silva Passos

Valančius

Truchot

Tento rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. októbra 2021.

Podpisy